

i ledtog med den indsatte, end at en række øvrige myndigheder gør det.

Folketingets medlemmer har talrige andre opgaver end at brevveksle med indsatte i anstalter og arresthuse – for slet ikke at tale om at afse tid til at besøge dem. Langt de fleste medlemmer har formentlig aldrig sendt et eneste brev eller aflagt et eneste besøg hos en indsat. Ikke desto mindre finder forslagsstillerne, at kommunikationen er en sikkerhedsventil set fra den indsattes side og en helt ubetinget ret for de folkevalgte.

Det vil i praksis kun være ganske få gange, at et medlem af folkettinget aflægger besøg hos en indsat; men netop derfor må dette besøg antages at være af vigtighed ud fra det pågældende medlems vurdering. Alene dette bør være tilstrækkelig begrundelse for, at hindringer ikke kan accepteres.

3. Særlige bemærkninger

Hvad angår brevveksling mellem de indsatte og folkettingets medlemmer, foreslås regler, der svarer til dem, som i dag gælder for den i foranstående bemærkninger angivne »første gruppe«. Men – hvad der er nok så vigtigt – med en vedtagelse heraf ønskes samtidig tilkendegivet over for anstalter og arresthuse, at en overtrædelse heraf er uacceptabel. Dette gælder ikke mindst de allerede gældende særlige regler for brevveksling mellem indsatte og medlemmer af folkettinget.

Der foreligger en række eksempler på, at breve fra folkettingets medlemmer er blevet åbnet, forinden de er udleveret til den indsatte, og justitsministeren har end ikke kunnet give tilsagn om, at folkettingets medlemmer underrettes, når sådan uberegtiget åbning er foretaget. Dette måtte dog – efter forslagsstillerens opfattelse – være det mindste, hvis man efterfølgende vil påberåbe sig, at åbningen er sket ved en fejltagelse. Vridsløselille statsfængsel har dog – på eget initiativ – tillagt sig en sådan praksis.

Hvad angår regler for besøg af et medlem af folkettinget hos en indsat, foreslås, at sådanne ikke

fragår den indsattes kvota, at der ikke gælder tidsmæssige begrænsninger, at der ikke skal foreligge forudgående tilladelse, og at folkettingets medlemmer ikke kan visiteres.

Forslagsstillerne ønsker hermed en tilkendegivelse af, at når et medlem af folkettinget afser tid til at besøge en indsat, må dette besøg betragtes som en nødvendighed, der ikke bør lægges hindringer i vejen for. Et sådant besøg vil som oftest dreje sig om gennemgang af en konkret sag, og det vil derfor ikke kunne accepteres, at besøget eventuelt afbrydes, og at folketingsmedlemmet derfor må vende tilbage en uge senere for at diskutere eller gennemgå den resterende del af sagen.

Det kan heller ikke accepteres, at et medlem af folkettinget visiteres og eventuelt nægtes ret til at medbringe bestemte effekter. Erfaringsmæssigt er det oftest en båndoptager, som fængselsvæsenet nægter udenforstående ret til at indføre, og det er især retten til at medbringe en båndoptager, som forslagsstillerne har i tankerne; men af principielle grunde ønskes enhver begrænsning i folketingsmedlemmernes ret til at medbringe effekter afskaffet.

Der må eksistere en sådan tillid til det enkelte medlem af folkettinget, at enhver mistanke om indsmugling af våben, file og stoffer kan udelukkes.

Disse regler skal gælde undtagelsesløst. Her tænkes især på den situation, at den indsatte under anbringelse i sikringscelle mister en del af sine rettigheder, bl.a. retten til at skrive til et medlem af folkettinget.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser

Eneste økonomiske eller administrative konsekvens vil være, at institutionen skal betale den indsatte porto, når han skriver til et medlem af folkettinget.

Det skønnes, at forslagsstillerne tilsammen har modtaget breve fra indsatte i fængslerne svarende til en portoudgift på 500 kr. Den samlede udgift ved forslaget overstiger næppe nogle få tusinde kroner.